

عنوان مقاله:

بازتاب مضامین ادبیات پایداری در اشعار فرخی یزدی و ایلیا ابوماضی

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

لقمان سبحانی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات پایداری، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

خلاصه مقاله:

از آنجایی که ادبیات پایداری عبارت از آثاری است که تحت تأثیر عواملی چون: اختناق، نبود آزادی، قانون ستیزی با مضامینی چون: ستایش آزادی و آزادگی، دعوت مردم به مبارزه، ترسیم چهره مظلومیت و... سروده می شوند، لذا با توجه به پیشینه طولانی ادبیات پایداری در طول تاریخ باید گفت که مجموعه این عوامل مذکور در شکل گیری و احیای آن نقش داشته است؛ از این رو ادبیات پایداری مختص به سرزمین خاصی نیست و در هنگام نبرد شاعرانی که احساسات قوی دارند به سرودن اشعاری با این مضامین می پردازند که باعث ماندگاری شعر آنها و خلق آثاری برجسته در حوزه ادبیات خواهد شد. در این میان فرخی یزدی به عنوان یکی از برجسته ترین شاعران عصر مشروطه، چهره ای ویژه در ادبیات ایران می باشد، ایلیا ابوماضی، شاعر لبنانی و عرب زبان، به سبب سرودن اشعاری با مضامین مبارزه و مقاومت مشهور گردیده است. در این پژوهش، آثار دو شاعر به روش اسنادی توصیفی بررسی گردیده است و مضامین و تعبیر ادب پایداری از اشعار آنها استخراج گردیده است. به نظر می رسد که شرایط اجتماعی و سیاسی روزگار دو شاعر مهمترین علت ظهور این گونه ادبی در آثار آنها شده است. همچنین میان تعبیر و مضامین به کار رفته در آثار دو شاعر، شباهت هایی قابل تأمل مشهود است؛ هر دو شاعر با استفاده از جلوه های گوناگون ادب پایداری چون: عشق به وطن، ستایش آزادی و آزادی خواهی، تقبیح جنایات مستبدان داخلی و خارجی، القای امید به آینده، مبارزه با ظلم و بیداد و... فضای مبارزه و مقاومت را در شعر خود خلق نموده اند.

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، فرخی یزدی، ایلیا ابوماضی، شعر ایران و عرب، مضامین ادبیات پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520907>

